

ועשיר הביא לו לא מצאו אותו, הדבר גרם ענמת-נפש לרבינו, והמשמש-בקודש והעומדים מסביב ניסו למצוא את הציבעק. הילד אברהם שלמה נטפל גם הוא לחפש את הציבעק ולעשות קורת רוח לרבינו, ואמנם כן הוא מצאו מונח בתיבה באחד מהארגונים, הילד מלא שמחה רץ לרבינו להראות את המציאה הגדולה, רבינו נהנה מאד, אביו שהיה נוכח שם ראה עכשיו הזדמנות ושעת הכושר, וצוה לבנו שירכין ראשו לפני רבינו למען יברך אותו, ואכן נענה אז רבינו, והאציל מברכותיו המהירים עליו.

ויסמוך משה את ידו עליו - בישיבת הגה"ק בעל "ערוגת הבושם" מחוסם

בימי בחרותו נסע ללמוד לישיבתו הגדולה של הגאון הצדיק המפורסם בעל "ערוגת הבושם" זצ"ל, בעיר חוסט יע"א. שם עלה ונתעלה במעלות התורה והיראה ביתר שאת וביתר עז, למד בשקידה נפלאה יום ולילה לא ישבות, וירד וצלל במעמקי התלמוד בדיבוק ובפלפול חברים, ותוך זמן קצר המה ראו כן תמיהו על גאונותו וחרירתו של הבחור אברהם שלמה, והיו קוראים אותו "דער מיטן אייגענעם קאפ".^(יד)

רבו הגדול מרן ה"ערוגת הבושם" זצ"ל הכיר בעין בוחן את המרגליות אשר לפניו, וקירבו וחיבבו מאד, והרבה לפלפל ולהשתעשע עמו בפלפולא חריפתא ובמילי דחסידותא^(טו) ונתן מהורו עליו. ואף גם בחר בו שילמוד עם בנו הקטן הבחור המופלג לוי יצחק^(טז). שם בישיבת רבו המובהק הגה"צ "הערוגת הבושם" זצ"ל ישב ולמד חמש שנים

(יד) פ"א כאשר רבו הגיד בישיבה חילוקא דרבנן פשעטל עמוק מאד, לאחר שעה פנה אל התלמידים ושאל מי מכם אשר יכול לחזור על דברי, לאמר אחרי את כל החידושים אשר הגדתי לפניכם הנה. ואף אחד מהם לא היה בפיו לענות דבר, זולת הבחור אברהם שלמה כ"ץ, הוא קרא ואמר, הגם שלא זכיתי לירד לעומקן של הדברים, ולהבינם על בורין, אמנם לחזור על הדברים כפשוטן כן ביכולתי, ועפ"י בקשת רבו חזר על הדברים, ולא נפל דבר מכל דבריו, ורבו נהנה מזה למאד, וכאות הוקרה והצטיינות נתן לו אז מתנה קופסת בשמים מכסף חי, למען להיות לו למזכרת אהבה עולמית.

(טו) ה"ערוגת הבושם" זצ"ל מפאת חולשתו רגיל היה בעת הילוכו לחדרו אחר התפלה לקחת עמו את תלמידו הב' אברהם שלמה לסמוך את ידיו עליו להיות סעד לתומכו, ובדרך הילוכו שפתותיו נוטפות בשעשועין דאורייתא, פעם כשהיה מוכן ללכת ותלמידו הגהמ"ח היה טרוד ומתעמק בעיונו בספר ולא הבחין על אתר שרבו כבר עומד ללכת, תלמיד אחד שעמד שם ניצב לצידו של הערה"ב כלומר שעמו ילך היום, אמנם הערה"ב הביט מסביבו כמבקש דבר מה, בינתיים ראה הגהמ"ח שרבו כבר מחכה לו אז מיהר צעדיו אצלו, וכראות רבו אותו אמר "אויף דיר ווארט איך דאך"...

(טז) במקום גדולתו אתה מוצא זהירותו בכבוד כל אדם, בנו של הערה"ב זצ"ל כבר היה לו חברותא עם אחד מהבחורים הגדולים שבישיבה, אמנם כאשר נתוודע להגאון הערה"ב זצ"ל שהבחור הלז אינו נזהר לטבול בכל יום קודם התפלה כמנהגם של חסידים ואנשי מעשה ההולכים בעקבות מרן הגה"ק הבעש"ט זי"ע, קרא לתלמידו החביב הבחור אברהם שלמה, שמהיום והלאה ילמוד הוא עם בנו. אולם